

Musibete sabır

Abdullah Bey: “Buluğ çağından önce çocuğu vefat etmeyen aileler Cennette çocuk sevgisinden mahrum mu kalacaklar?”

Cenab_ı Hak kulunu bazen sabra davet eder. Kulun gösterdiği sabır cinsinden de mükâfatını lütfeder. Bu O'nun Şekûr oluşunun, yani her amelin karşılığını tastamam verişinin gereğidir.

Her kulun bir çilesi, bir belâsı, sabretmesi için kendisine yazılan bir zorluğu, katlanmasını gerekli kılan bir sıkıntısı vardır, olmuştur veya olacaktır. Allah sevdiği kullarını bazen sabır konusunda yoklar. Onların sabırlarını ölçer ve sonucu ebedî hayat hesabına yazar. Allah'ın ebedî hayatta hazırladığı ikramları ve ihsanları ne göz görmüş, ne kulak işitmiş ve ne de insan hayaline düşmüştür!

Allah'tan belâ istenmez, musibet istenmez. Fakat Allah'ın verdiği belâyaya ve musibete sabredilir. Allah'tan sabır istenir. “And olsun ki Biz sizi bir takım korkular ve açlıklarla ve mal, can ve mahsul eksikliğiyle imtihan edeceğiz. Sabredenleri müjdele. O sabredenler ki, başlarına bir musibet geldiğinde, ‘Biz Allah'ın kullarıyız; sonunda yine O'na döneceğiz.’ Derler. İşte Rablerinin mağfiret ve rahmeti onların üzerinedir. Doğru yola ermiş olanlar da onlardır”1 ayetinde buyurulduğu gibi, Cenab_ı Hak'ın verdiği musibete sabredenler, sabırlarının karşılığını en güzel şekilde görürler.

Bir kimsenin çocuğunun vefat etmesi bir musibettir, bir dünyevî belâdır. Fakat bu musibete ve belâyaya sabretmek şartıyla, yani bu çocuğu Allah'ın verdiğini ve Allah'ın aldığını düşünerek Allah'ın takdirine boyun eğmek ve teslim olmak şartıyla, çocuğu vefat edenlerin, Cennette ebedî olarak çocuk sevme lezzetine kavuşacakları müjdelenmiştir.2

Peki, başka musibetlerin ve belâların mükâfatları söz konusu edilmemiş midir? Başka belâlara da başka mükâfatlar gündeme getirilmiştir şüphesiz. Ve onlar da birbirinden câziptir ve güzeldir! Meselâ;

Bir hadis_i kutsîde Cenab_ı Hak şöyle müjdelemiştir: “Ben kulumu iki gözünden mahrum etmekle imtihan ettiğim vakit sabrederse, ona, gözlerine karşılık Cenneti veririm.”3

“Bir Müslüman’a yorgunluk, ağrı, kaygı, keder, acı ve tasadan diken batmasına varıncaya kadar her hangi bir şey isabet etse, Allah buna karşılık onun günahlarını bağışlar.”⁴

“Mükâfatın büyüğü, belânın büyüğü ile beraberdir. Allah bir kavmi severse, bir derde uğratar. Kim kadere razı olursa, Allah’ın rızasına ulaşır. Kim kaderinden dolayı Allah’a öfkelenirse, Allah’ın gazabına uğrar.”⁵

“Musibetler, yüzlerin karardığı Kıyamet Gününde sahibinin yüzünü ak eder.”⁶

“Allah bir kulunu severse, dua ve niyazını işitmek için ona musibet verir.”⁷

“Şu üç şeyle kul, dünyanın ve âhiretin bol nimetlerine kavuşur:

1_Belâyaya karşı sabır, 2_Kadere rıza, 3_Refah ve bollukta dua.”⁸

Bunlar, büyük müjdelerden sadece bir kaçı. Dikkat edilirse, burada vaad edilen müjdelerden hiç birisi bir diğerinden küçük veya önemsiz değildir. Şüphesiz Allah’tan Cennet nimeti istenirse de, dünya musibeti istenmez. Meselâ evladı vefat etmiş olsun olmasın, bir kişinin Cennette çocuk sevme lezzeti istemesinde bir sakınca yoktur. Fakat bunu temin için o kişi, “buluğ çağına ulaşmadan çocuğumun canını al” diyemez.

Şunu da takdir etmek lazım: Evlâdı vefat etmek, sabır olmadığına dayanılır acılardan değildir. Allah evlâdı vefat edenlere en güzel sabırlar lütfetsin. Bu sabırlarının karşılığında, evlatlarını onlara Cennette lütfetsin. Âmin.

Hiç şüphesiz, Allah’ın takdir ettiği diğer musibet ve belâlar da sabır olmadığına insana dayanılmaz acılar verirler. Burada bize düşen, bizim, musibet istemeksizin Allah’ın verdiği musibetlere sabır göstermemiz ve kaderimizden razı olmamızdır. Cennette ise her mü’minin sınırsız bir istek hakkı olacaktır. Cennette mahrumiyet yoktur.

Her Cennet meyvesi güzeldir. Çünkü her Cennet meyvesi, Allah’ın, kâh kullarına amellerinin mükâfatı olabilecek biçimde ve amelleri cinsinden takdir ettiği, kâh kendi sonsuz keremiyle lütfettiği ikramlar ve ihsanlardır.

Dipnotlar:

1 Bakara Sûresi: 155, 156, 157

2 Sözler, s. 591

3 Riyâzu’s_Sâlihîn, s. 60

4 Riyâzu’s_Sâlihîn, s. 61, 62

5 Riyâzu's_Sâlihîn, s. 64

6 Câmiü's_Sağîr, 4/1617

7 Câmiü's_Sağîr, 1/124

8 Câmiü's-Sağîr, 2/867